

СЕКЦІЯ «БОРОТЬБА З УСКЛАДНЕННЯМИ ПРИ ЕКСПЛУАТАЦІЇ СВЕРДЛОВИН»

Серед основних напрямів фізико-хімічних досліджень газових гідратів вивчення механізму гідратоутворення представляється однією з найбільш важливих і складних завдань. З практичної точки зору результати кінетичних досліджень необхідні для моделювання процесів гідратоутворення в системах видобутку і збору природного газу для попередження їх утворення, коли неможливо забезпечити безгідратний режим експлуатації технологічного устаткування. Ці результати важливі також для розробки нових способів запобігання гідратоутворення та оцінки їх ефективності [2].

В даний час актуалізувалося питання можливості заміни традиційного інгібітора гідратоутворення – метанолу на більш екологічні та ефективні інгібітори. Застосування поверхнево-активних речовин (ПАР) в якості прискорювачів або інгібіторів гідратоутворення дозволяє по-новому підійти до оцінки перспектив використання цих технологій у газовій промисловості.

У зв'язку з цим дослідження властивостей газових гідратів є досить актуальним. Таким чином використано експериментальну базу для вивчення утворення і росту окремих кристалів гідратів в присутності ПАР та розчинів солей. Встановлено характер впливу ПАР та розчинів солей на утворення гідратів використовуючи для цього результати дослідження кінетики гідратоутворення газів. Запропоновано впровадити результати дослідження на Косівському родовищі.

Література

1. Istomin V.A. On Possibility of Superheating of Natural Gas Hydrates and Other Aqueous Crystalline Structures. *Russian Journal Of Physical Chemistry.* – Vol. 73. – No. 11. –1999.
2. Матеріали Міжнародної науково-технічної конференції «Нафтогазова галузь: Перспективи нарощування ресурсної бази», 23-25 травня 2018 р. – Івано-Франківськ, 2018. – 367 с. [Електронний ресурс] http://nung.edu.ua/files/files/event/zbirnyk_2018.pdf
Назва з екрану, останнє відвідування 16.11.2023 р.

УДК 661.96

Б.Ю. Дмитренко, магістрант

О.В. Михайловська, к.т.н., доцент

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ЕКСПЛУАТАЦІЇ НАФТОВИХ СВЕРДЛОВИН З ПАРАФІНОВИМИ ВІДКЛАДЕННЯМИ

Промислове освоєння найбільших нафтових родовищ вимагало вирішення низки складних проблем, пов'язаних із специфічними умовами їх експлуатації. Значна глибина залягання продуктивних горизонтів, високий газовий фактор і підвищений вміст асфальтосмолистопарафіністих речовин у нафті є причиною утворення твердих відкладів у насосно-компресорних

СЕКЦІЯ «БОРОТЬБА З УСКЛАДНЕННЯМИ ПРИ ЕКСПЛУАТАЦІЇ СВЕРДЛОВИН»

трубах (НКТ) видобувних свердловин. При цьому виникають значні ускладнення при експлуатації свердловин, обладнаних штанговими насосами. Тверді відкладення, що складаються з парафіну, смол, асфальтенів, механічних домішок та води, у НКТ доходять до глибини 600 і більше метрів залежно від умов експлуатації свердловин. Тривалість та вартість ремонту таких свердловин надзвичайно високі через неможливість закачування гарячої води через затрубний простір свердловин. Отже, першочерговими у нафтовидобутку є проблеми забезпечення безаварійної експлуатації свердловин за умов наявності в продукції свердловин асфальтенів та парафінів.

Метою роботи є вдосконалення технології експлуатації нафтових свердловин шляхом запобігання утворенню парафінових відкладень у підземному обладнанні та викидних лініях.

Встановлено, що фактором, який впливає на структуру емульсії є середня швидкість руху потоку водонафтової суміші в трубах.

Для видалення відкладень парафіну пропонується застосовувати реагент «Сепарол». Відомо, що «Сепарол» є ефективним деемульгатором при знесолюванні та зневодненні нафти. Як показали лабораторні випробування, для зневоднення 1 т нафти буде використано 25-35 г реагенту «Сепарол» (рис. 1). У промислових умовах витрата реагенту для цих цілей становила 50 – 60 г/т.

Рисунок 1 – Загальний вигляд деемульгатора Сепарол WF41

Відомі дослідження показали, що дозування 25 г/т є оптимальним. Дозування реагенту в меншому обсязі не забезпечує позитивний ефект. Передозування реагенту не тільки підвищує витрату реагенту, але й практично не впливає на збільшення ефекту. Було встановлено, по-перше, що у зоні розгазування рідини вище за насос парафін був відсутній і, по-друге, було повністю ліквідовано зависання штанг.

СЕКЦІЯ «БОРОТЬБА З УСКЛАДНЕННЯМИ ПРИ ЕКСПЛУАТАЦІЇ СВЕРДЛОВИН»

Таким чином доведено позитивний ефект від використання деемульгатора «Сепарол», який знижував в'язкість емульсії і одночасно запобігав відкладенню парафіну в насосно-компресорних трубах.

Література

1. Marwa M. El-Dalatony. Occurrence and Characterization of Paraffin Wax Formed in Developing Wells and Pipeline / Marwa M. El-Dalatony. // *Energies*. – 2019. – С. 1–23.
2. Інтенсифікація припливу вуглеводнів у свердловину / Кочмар Ю. Д., Світлицький В.М., Синюк Б.Б., Яремійчук Р.С. Кн.1. – Львів: Центр Європи, 2004. – 352 с.

УДК 628.112.2

С.М. Жабський, викладач

*Полтавський фаховий коледж нафти і газу Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

СНАББІНГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК КОНКУРЕНТ КОЛТЮБІНГУ

У наш час багато свердловин України потребують капітального ремонту. Капітальний ремонт може бути з глушінням та без.

Є такі методи ремонту свердловини під тиском:

- колтюбінгові;
- снаббінгові;
- канатні;
- аварійні роботи під тиском.

Снаббінг (англ. Snubbing) – метод проведення капітального ремонту нафтогазових свердловин без глушіння – під тиском.

Снаббінгова установка гідравлічна установка для спуску-підйому труб під тиском, розроблена для проведення робіт по капітальному ремонту виснажених газових і нафтових свердловин, що знаходяться під тиском (на свердловинах в яких використовується підвісний пристрій НКТ) із застосуванням гідравлічної системи.

Сфери його застосування:

- випробування свердловин;
- капітальний ремонт і повторне випробування свердловин;
- ловильні та інші ремонтні роботи свердловини;
- інтенсифікація припливу флюїду з пласта;
- усунення піщано-парафіністих відкладів в ОК та в НКТ;
- відновлення привибійної зони;
- скреперування стінок;
- встановлення та вилучення експлуатаційних і сервісних пакерів;
- підготування свердловини до проведення ГРП;
- вивід свердловини на режим після проведення ГРП;